

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 15 de maig del 1937

nº 106

EL MANIFEST DEL
PARTIT

Al poble.

Malgrat que en manifestos, declaracions i articles autoritzats s'han enjudiciat els recents fets luctuosos d'una manera capriciosa, lleugera i parcialíssima, la qual cosa ens podria rellevar de tota contenció i de tota discreció, el nostre Partit en adreçar-se al poble no vol emprar altre to que l'equànim i ponderat perquè per damunt de les que en podríem dir posicions del Partit hi ha els interessos de Catalunya i de l'antifeixisme que reclamen, ara més que mai, una prudència patriòtica en totes les declaracions i en totes les paraules. Bolcarem, doncs, en aquesta nota d'E.R.de C. tot el nostre cor de catalanitat i de republicans. Però, això, ben entès, no serà en detriment de la sinceritat i de la claredat necessàries. Ha sofert massa Catalunya, han sofert massa els ciutadans antifeixistes perquè no hàgim de declarar estroncada una època de silenci, perquè no hàgim de dir que si s'iniciava una altra tongada de mutisme seríem còmplices de qui sap quina altra tragèdia.

Són ben sobreres i inútils les tergiversacions sobre fets que tot Barcelona i que tot Catalunya han viscut amb el dolor més amarg. Què ha passat ací? Milers i milers de ciutadans gens dubtosos quant a la seva idealitat i a la seva conducta contestarien a la nostra pregunta d'una manera coincident: Ací ha passat que des del 19 de juliol s'ha suportat un angoixós monòleg a les cases, al carrer, i a la premsa. El resultat ha estat veritablement catastròfic, la indignació i el defalliment s'han estès per tot el país.

Es inútil dissimular-ho. Des del 19 de juliol no hi ha hagut ni una mica de cordialitat entre els grups antifeixistes. Cada dia ha tingut, per altra part, la seva mala notícia: un excés, una vexació, una imposició o una altra cosa pitjor. El poble, amb la seva magnanimitat, ho ha suportat tot per la unió antifeixista, condescendent a l'espera de la superació de les primeres passes de trasbals i de convulsió que comporten tots els moviments revolucionaris. Aquesta conducta, pastada amb el sofriment i amb el dolor, no fou ben estimada per qui devia i s'elevà a la categoria de definitiu i irrefutable aquell desfogament que per a totes les consciències havia de tenir una durada el més efímera i el més curta possible.

Tot el problema de Catalunya - digui's el que es vulgui - ha voltat entorn de l'Ordre Públic. En fallar aque st ressort, la vida del país, econòmica, política, social i de guerra s'ha debatut en un marasme. Embrancats tots en una discussió bizantina sobre com havia d'ésser l'Ordre Públic, el desordre campava lliurement. Tots els bastons que es trobaven eren bons per a posar a la roda de l'Ordre Públic. Els Governos quèien sempre, sempre, perquè, en no trobar-se un substitut a les funcions coercitives, els feia inoperants. Un substitutiu, només un es trobava, però aquest, el de la persuasió, fallava sempre perquè els que l'havien de considerar formaven clos apart, tancat en les seves decepcions absolutistes, d'homes posseïts de la seva força i de la seva raó.

La C.N.T. (que és just de dir que té homes que han fet esforços sincers per a canalitzar convenientment les seves masses) no va veure mai de bon grat el que es realitzés una política d'Ordre Públic, perquè sabia que, per poc eficient que fos, xocaria amb la colla de Césars esbargits per Catalunya que no s'avindrien a sacrificar ni una engruna de la seva felicitat ni del seu poder omnímode a favor de la tranquil·litat col·lectiva. I d'ací la paradoxa que a Catalunya hi ha hagut una organització - únic cas en els annals de la política - que tot i essent col·laboracionista, tot i compartint la responsabilitat del Poder res no l'ha lligat a aque st. Molta de la seva gent encetà la nova teoria col·laboracionista que consisteix a dir: cap obligació i tots els drets i els màxims beneficis.

Malgrat que totes les provatures a base d'esbiaixar els ressorts coercitius fracassaren una darrera l'altra, E.R.de C., en donar compte al poble de la solució de la penúltima, llarga i delicada crisi del Consell de la Generalitat, no va voler privar-se d'una esperança i per això declarà que tot i els dubtes a què l'experiència obligava, confiava que els decrets d'O.P. serien posats en pràctica, Altrament trencariem el nostre silenci públic. "Sabem - escrivim - el que representa per a la victòria la unió i la confiança entre el Consell de la Generalitat i les masses per a no plantar-nos així que constatem que no s'ha adobat res, que continuen les irresponsabilitats i els impunismes. Assistim - afegim - a una darrera prova del resultat de la qual depen la nostra posició política". Dolorosament no arribarem a temps a trencar el nostre silenci. Fusells, canons, bombes de mà i metralladores s'ens avançaren delatant la impossibilitat d'una rectificació de conducta.

Què va passar el dia 3 de maig? No, no fem jocs de mans escamotejant mil i uns antecedents que, en aquests darrers temps s'estalonaren precipitadament fins a produir la catàstrofe. S'ha parlat de provocació. ¿Qui pot veure provocació en el fet que l'autoritat restableixi l'ordre en un servei públic de tanta importància com Telèfons? Provocació? S'hauria pogut manejar el mot, s'hauria pogut demostrar - si es vol així - la manca de tacte de les autoritats que intervingueren si veritablement no s'hagués trobat cap resistència, si se les hagués rebut amb les mans a la butxaca. No fou això precisament el que passà. Provocació? El poble ho judicà en saber que la força armada no emprà altre procediment que el de parlamentari, que la força armada no ocupà totalment l'edifici fins que li fou lliurat el dijous, a les acaballes de la sublevació prop de tres dies després de la presència de la força pública a l'edifici.

Que no es parli del fet isolat de la Telefònica, que no es faci d'ell punt de partida dels fets. Cal fer entrar en discussió els mil i un antecedents en cada un dels quals hauria sorgit el xoc si s'hagués volgut fer prevaldre - com calia - l'ordre i la justícia.

Antecedents? Anotem-ne uns quants: Puigcerdà, Seu d'Urgell, La Fatarella, Arenys de Mar, Lleida, Centelles, Montesquiú, Cervera, Tortosa, Vall d'Aran, Molins de Llobregat, La Torrassa, Berga, Cardona, milers de casos esdevinguts a la capital, etc..

No, que no es parli de maniobres ni de preparatius. ¿Preparatius? Es que no ha pogut veure tot Catalunya que mentre la força armada era escassa, i molta d'ella sense armament i amb poques municions, els revoltats, en canvi, tenien tota mena de material bèl·lic en abundor? Si hi havia maniobra, ¿com és que es tenia completament desguarnides totes les comarques? ¿Qui era, doncs, el que estava preparat? El Govern? No! Els que estaven preparats eren els elements que s'han lliurat a un massacre de republicans i antifeixistes arreu de Catalunya i precisament al llarg de la costa brava. I no es pot dir que els fugitius a França, els empresonats i els assassinats obraren d'agents provocadors. Als rengles d'Esquerra Republicana de Catalunya no hi ha hagut cap provocador, només hi ha hagut víctimes.

No és a la Telefònica on comencà la provocació. Aquesta comencà, i no pas per part del Govern, molt temps enrera. I culminà dies abans de tal forma que la darrera reunió del Consell de la Generalitat, abans dels fets luctuosos, calgué suspendre-la perquè no "podia deliberar sota la coacció de partides de gent armada pels carrers".

E. R. de C. voldria no tirar més llenya al foc de la discòrdia. Ens sabria greu que les nostres paraules fossin interpretades en aquest sentit. Hem llegit molt aquests dies i hem callat moltíssim. El que ara pretenguem adreçar-nos a la opinió pública no té altre objecte que aportar a la trista història dels dies viscuts els nostres antecedents i, amb ells, la nostra més enèrgica condemna.

En aquesta lluita hi hem perdut molt tots: vides i atribucions polítiques. Aquestes les podem recuperar, les recuperarem; les altres s'han separat de nosaltres per a sempre. Tant que les necessitàvem per a la lluita contra el feixisme!

El Partit propugna perquè s'efectuï una tasca intensiva d'esbrinament de responsabilitats, però orientada no solament a les responsabilitats immediates derivades de l'episodi en ell mateix, sinó també en les que puguin recaure com a causes, orígens o motius de l'existència a la reraguarda d'armaments considerables que haurien hagut d'ésser al front de guerra. El que fóra pitjor és que, tal com s'insinua per part d'algú, aquesta rebel·lió passés a la Història amb el punt negre de l'impunisme, un impunisme que podria ésser el generador d'altres catàstrofes.

Nosaltres confiem en Catalunya, com també confiem en una rectificació total de la seva conducta política, i és per això que declarem estar segurs que la pau serà entre tots els ciutadans antifeixistes per a estimar-nos i per a guanyar la guerra.

15 maig 1937

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Visca Catalunya!

Visca la República!

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA.

Barcelona 14 de maig del 1937.

O T I C I A R I D E
A F E D E R A C I O

"Catalunya"

Hem rebut el número 3 de "Catalunya", portantveu del Casal d'Esquerra Republicana de Barcelona. Hem llegit amb interès l'editorial sobre l'"l'Estat", degut a la ploma de F. Berni; uns articles de J. Duran i A. Sancho; un reportatge sobre l'espionatge nazi a Espanya i un altre, signat per "Rimski Korsakof", sobre la nostra campanya a Aragó. Una poesia dirigida a Companys, de Leopold Sancho, i les habituals seccions de "Cultura", "Socors Roig Internacional" i "Per a infants" completen el número, corresponent a l'actual mes de maig.

F o m e n t R e p u b l i c à
d e S a n s.

El Foment Republicà de Sans, (Galileo, 9) celebrarà demà diumenge, a les quatre de la tarda, una funció extraordinària a profit dels nostres germans d'Euscadi.

Es posaran en escena les obres líriques: "LA ALSACIANA" i "LA DEL MANOJO DE ROSAS", interpretades per un notable conjunt artístic en el qual hi figuren els aplaudits artistes, Josep Mª Aguilar i Cinta Lloret, del Teatre Novetats.

Les obres seran presentades amb tota cura i la part musical anirà a càrrec d'una nombrosa orquestra dirigida pel mestre Vilar-dell.

C a s a l d ' E s q u e r r a
R e p u b l i c a n a d e l
C a m p d ' e n G r a s s o t.

Demà diumenge, dia 16, a dos quarts de cinc de la tarda i a profit del Comitè Pro-Refugiats, l'elenc artístic del Casal, presentarà el programa que a continuació s'esmenta:
1er. Es posarà en escena, a càrrec del company Francesc Lledós, el monòleg en una cte i en vers, degut a la ploma del consoci Rafael Rius: "TANETA".- 2on. La comèdia dramàtica en 3 actes i 2 quadres, de J. Piquet: "LA MONJA ENTERRADA EN VIDA".- 3er. Clourà aquest festival teatral un ball el qual anirà a càrrec de l'orquestrina "Sorís Jazz".

C e n t r e d ' E s q u e r r a
R e p u b l i c a n a D t e . V I I I ^e.

La Directiva d'aquest Centre ha organitzat per demà diumenge, dia 16, a les quatre de la tarda, un magne festival a profit dels nostres germans d'Euscadi que tan valerosament es defensen contra el feixisme.

15 maig 1937

El programa està dividit en dues parts, figurant en les mateixes l'actuació de barítons, acte de concert i rondalles. L'entrada serà lliure. Hi haurà safata.

Per Euscadi! Per Catalunya! Assistiú a aquest festival.

Centre d'Esquerra
Republicana Dte. II.

Demà diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a l'estatge d'aquest Centre (Francesc Llairet, 159) un ball a benefici dels companys que lluiten al front d'Aragó. Amenitzarà el ball l'orquestrina "ORTIGIAN'S BAND".

A J U T C A T A L A

A d v e r t i m e n t .

Ens és impòssible, degut a l'excés d'original, de publicar avui al nostre "BUTLLETI", l'informació anunciada sobre les activitats d'AJUT CATALA.

Lamentem l'ajornament inevitable i esperem poguer publicar aviat el comentari sobre la tasca benemèrita que aquesta fundació realitza.

Casal Català de
l'Esquerra de l'Aixample
Estat Català.

Per a demà diumenge, la Comissió de Teatre i Festes d'aquest Casal ha organitzat un gran ball a profit de l'obra d'"AJUT CATALA" Serà amenitzat per l'orquestrina "ASTORIA", una de les de més anomenada a la nostra ciutat.

M I S S O R A

P r o g r a m a .

- A les 12.30 Obertura de l'estació. Himne Nacional.
Comentaris de premsa.
- 13.30 Noticiari del Partit.
- 14. Notícies des del Palau de la Generalitat.
- 14.30 Tancament de l'estació.

- A les 19. Obertura de l'estació. Himne Nacional.
Noticiari telegràfic i telefònic facilitat pels diaris "LA HUMANITAT" i "ULTIMA HORA".
- 19.30 El mateix noticiari en diversos idiomes.
- 20. Música variada en discos.
- 21. Notícies des de la Generalitat. Comentaris de Premsa.
- 21.30 Noticiari del Partit.
- 22. Tancament de l'estació.

